

DR. BOLDIZSÁR HARRISON

1928–1998

Állatorvosdoktor, egyetemi docens, az Állatorvostudományi Egyetem élettani és biokémiai tanszékének állatélettan oktatója, a fiatal állatok élettanának és az aminosavak forgalmának kutatója.

Boldizsár Harrison 1928-ban született. Állatorvosi diplomáját 1951-ben szerezte meg, majd két éven át körzeti állatorvos volt Tolna megyében. 1953-ban Kemény Armand professzor hívta meg az élettani tanszék tanársegédének. 1958-ban adjunktussá, 1972-ben docenssé nevezték ki. Kandidátusi értekezését az aminosavak forgalmáról 1968-ban védte meg.

38 éven át oktatott, közben járt tanulmányúton Angliában és kiküldetésben Kubában. A tanszéki közös kutatómunkában lelkesen dolgozott a fiatal állatok élettana témakörében, majd a mangán anyagforgalmát vizsgálta, és hematológiai vizsgálatokat végzett. Munkásságának utolsó évtizedeiben az aminosavak forgalmával foglalkozott. E témából készített kandidátusi disszertációján kívül tudományos közleményei, előadásai, könyvrészlete révén határainkon túl is szakértővé vált.

Munkájában rendkívül alapos, kutatómódszereiben igényes ember volt. Közölt eredményeit többszörösen ellenőrizte, verifikálta. Adatai megbízhatóak, hitelesek voltak.

Segítőkéz, szerény, szeretetre méltó ember volt, széles körű műveltsége, olvasottsága, az irodalom, a művészet, a történelem terén felhalmozott ismeretanyaga ismerősei, barátai körében méltó elismerést váltott ki.

1998-ban, 70 éves korában halt meg.

Irodalom

Rudas Péter: Búcsú Dr. Boldizsár Harrisontól. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1998. 120. 4. 253.